

M E L O D I

Bo Bergman

SÅNG. Allegretto.

Ba - ra du går ö-ver mar - ker - na, le - ver var

PIANO.

*soave
con Ped. sempre*

käl - la, sjung - er var tu - - - va ditt namn. _____

Sky - ar - na brin - - na och par - ker - na su - sa och fäl - la

cresc. dim.

lö - vet som guld _____ i din famn. _____

pp_{sed.}

Och vid de skum - mi - ga strän - der - na hör jag din

*

stäm - mas vag-gan-de våg - - sorl till tröst. Räck mig de

cresc.

äl - - ska - de hän - der - na. Mörk - ret skall

espress.

skräms. Kva - let skall släp - pa mitt bröst.

dim. *pp*

*

Ba - ra du går ö-ver äng-ar - na, ba - ra jag ser dig van-dra i

dolcissimo

fjär - - - ran för - bi, dar - ra de e - - - vi - ga

cresc.

strängar - na. Säg mig, vem ger dig mak - tensom

f è press. *dim.*

blir me-lo - di?

p *più p* *pp* *Red.* ** Red. **

UNDER VINTERGATAN

Bo Bergman

Lento.

Högt i det hö - ga slår vint - er - ga - tan sin bro. En - sam och fri jag går

p *sempre ben legato*

som i en främmad stad. Hem - lös fast jag har hem, ro - lös fast allt är ro,

Red. *

läng - tar jag, men till vem, hop - pas jag, men på vad? Snön gör det tyst, och år

låg - gastill å - rens rad. Vän - ner, ung - dom och tro djupt i det dju - pa bo.

Skizz till Amiens' sång "Blås, blås, du vintervind"

ur "Som Ni behagar?"

W. Shakespeare, övers. av C. A. Hagberg.

1. Blås, blås, du vin-ter-vind! Hur skarp e-mot min kind du
2. Frys, frys, du vin-ter-frost! Så djupt ej tär din rost som

Corni.

ock-så va-ra må, så grymt du ic-ke bränns som o-tacks plå-ga känns i själ-ens djup än-
en väl-gärning, glömd. Mer lin-drigtär ditt band av is kring hav och land, än köld i själ-en

då. } Hej ho! Sjung hej ho, hej ho i det grö-na!— Falsk är ju all vänskap och fjol-lor de
glömd. }

skö-na. Vill slikt du ej rö-na, så fly i det grö-na.

MINNESÅNG

E. A. Karlfeldt

Passionato.

A - mour, a-mour! Min kärlek är en lur — som ro-par högt på stridens

dag e-mot ditt hjär - - tas mur. A - mour, a-mour! Min kärlek är en sträng som

rallentando dar-rar svagt och drömman-de i mör-kret vid din säng. — *a tempo* A - mour, a - mour! Min

kär-lek är en fur — som stö-der stark på stormens berg din lyc-kas lug-na bur. A -

rit. sostenuto mour, a-mour! Min kärlek är en ek vars vir-keblirditt hel-gonskrindå du är död och blek. — *molto sostenuto*

"Orfeus med sin lutas klang"

ur "Henrik VIII."

W. Shakespeare.

Molto Adagio.

Or-feus med sin lu-tas klang

skogens träd och klippor tvang sän - - ka sig och lyss-na tyst. Vid han sto-ner blom och blad

lyf-tes som närrägnets bad de-ras tröt-ta kal-kar kysst. Allt, som rörde av hans sång,

själ-va havets böl-jegång stil - - la blev och sjönk till ro. I var ton, som klingar klar,

tröst för kval och un-derbar lä - - kedom för hjär - tat bo.